

βλαστήσεως καὶ τελικῶς καταλήγει εἰς τὴν ἐξαφάνησιν τῶν πρέμων.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ φορτίου καθορίζεται διὰ τῆς κλαδεύσεως. Θεωρητικῶς, ἡ μᾶλλον καλλίτερα μέθοδος κλαδεύσεως εἶναι ἡ ὀλιγώτερον αὐστηρά τοιαύτη. Τοῦτο ἔχει ἀποδείξει καὶ ἡ ἀμπελοργικὴ πρᾶξις ὅτι διὰ τοῦ μετρίου κλαδεύματος ἐπιτυγάνομεν καλλίτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς παραγωγῆς. Πάντως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κλαδεύματος δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ὁ παράγων «Υγρασία» ὅστις ἔχει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθόλου διατροφῆς τῶν πρέμων.

7. Οἱ καρποφόροι ὀφθαλμοὶ τῆς σταφιδάμπελου εὐρίσκονται ἐπὶ κληματίδων παρελθόντος ἔτους

8. Μεγάλῃ κληματίς δύνανται νὰ παράγῃ περισσότερον φορτίον ἀπὸ μικρὰν τοιαύτην

Δηλαδὴ κληματίδες μεγαλύτερων διαστάσεων εἶναι περισσότερον εὐρωστοὶ ἀπὸ τὰ μικροτέρων τοιαύτας, ἄρα ἐπ' αὐτῶν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὀλιγώτερον αὐστηρὸν κλάδεμα.

9. Αἱ καλῶς ξυλοποιημέναι κληματίδες φέρουν τοὺς καλλίτερον ἐσχηματισμένους ὀφθαλμοὺς

Αἱ καταβολαὶ τῶν ὀφθαλμῶν σχηματίζονται κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ Ἰουνίου—Αὐγούστου καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θρεπτικῆς καταστάσεως τῶν πρέμων. Συνεπῶς ἡ καλὴ ξυλοποίησις ὑποδηλοῖ καλὴν κατάστασιν θρέψεως καὶ εὐνοϊκὰς συνθήκας σχηματισμοῦ τῶν ἀν-

θικῶν ὀργάνων. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς καλῶς ξυλοποιηθείσης κληματίδος εἶναι: α) Αὕτη ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ ξύλου, β) ἔχει κανονικὰ μεσογονάτια διαστήματα καὶ γ) ἔχει σκληρὸ ξύλο μὲ μεγάλας ποσότητας ἀποθησαυριστικῶν οὐσιῶν.

10. Ἡ θέσις τοῦ βλαστοῦ ἢ κληματίδος ἢ οἰοῦδῆποτε ὀργάνου τῆς ἀμπελοῦ ἐπιρραζει τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ

Ἡ θέσις τῆς κληματίδος ὡς πρὸς τὴν κάθετον ἐπιρραζει τὴν διατροφὴν. Ἡ κατακόρυφος θέσις εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βλαστήσεως, ἡ δὲ κεκλιμένη τὴν ἀνάπτυξιν τῆς καρποφορίας καὶ τοῦτο διότι ἡ κυκλοφορία τοῦ ὕδατος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ διαλελυμένων ἀλάτων ἐπιρραζεται ἀπὸ τὴν κλίσιν ὡς ἐξῆς: $R = \gamma\rho + Z$ συνθ. ἔνθα $R =$ τὸ ἀποτελέσμα τῆς κυκλοφορίας, $\gamma =$ συντελεστὴς ἐλαττώσεως ὀφειλόμενος εἰς τὴν ἀπόφραξιν τῶν ἀγγείων $P =$ τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ ποσὸν ὕδατος, Z τὸ διανεμόμενον ποσὸν ὕδατος καὶ $\Theta =$ γωνία ἀποκλίσεως.

Ἐπίσης ἡ κυκλοφορία τοῦ ὕδατος ἐπιρραζεται ἀπὸ τὸ μήκος τῆς κληματίδος ὡς καὶ ἀπὸ τὴν διάμετρον τῶν ἀγγείων. Οὕτω ὁ Νόμος τοῦ Poiseulle λέγει ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ ὕδατος εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογον τοῦ μήκους τῶν ἀγγείων καὶ ἀνάλογον τῆς 4ης δυνάμεως τῆς διαμέτρου τῶν ἀγγείων. Ἡ μαθηματικὴ

A. Π. Δ.

ἐκφρασις τοῦ Νόμου εἶναι $V = \frac{M}{A \cdot \Pi}$ ἔνθα $V =$ ποσὸν ὕδατος, A καὶ $\Pi =$ σταθεραὶ ἐξαρτώμεναι ἀπὸ τὸ ὕγρον καὶ τὴν φύσιν τῶν τοιχωμάτων $\Delta =$ διάμετρος, $M =$ μήκος ἀγγείων.

ΕΠΙΡΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΥΔΑΤΑΝΘΡΑΚΩΝ

Ὁ Winkler ἠρεῦνησε τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κλαδεύματος ἐπὶ τοῦ μεταβολισμοῦ τῶν ὑδατανθράκων ἀναλύσας ὁμόλογα τμήματα τῶν πειραματικῶν πρέμων. Τὰ συμπεράσματα τῆς ἐργασίας του εἶναι τὰ κάτωθι:

1. Τὸ ὀλιγώτερον αὐστηρὸν κλάδεμα ἐπιφέρει αὐξησιν τῶν ὑδατανθράκων
2. Ὁ ἐτήσιος κύκλος τῶν ποσοτικῶν διακυμάνσεων τῶν ὑδατανθράκων παρουσιάζει δύο μέγιστα καὶ δύο ἐλάχιστα
3. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὀλιγώτερον αὐστηροῦ κλαδεύματος ἢ περιεκτικότης τῶν

ὑδατανθράκων ἦτο μεγαλύτερα κατὰ τὸ θῆρος. Τὰ αὐστηρῶς κλαδευθέντα πρέμνα δὲν ἔχουν μεγίστην περιεκτικότητα ὑδατανθράκων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θῆρους

ΕΠΟΧΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΕΥΜΑΤΟΣ

Τὸ κλάδεμα ἐκτελεῖται ἀπὸ τῆς φυλοπλάσεως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς κυκλοφορίας τῶν χυμῶν. Ἡ ἐκλογή τοῦ χρόνου ἐκτελέσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς γεωργοοικονομικὰς καὶ κληματολογικὰς συνθήκας. Γενικῶς ἡ ἐποχὴ ἀπὸ 20%